

umiddelbart tilgængeligt for politiet. Et nok så fortroligt brev fra en klient, et hvilket som helst internt notat. Alt graves igennem af politiet. Klienter kan selvsagt ikke i deres betoelser til deres advokat udforme deres synspunkter sådan, at de er sikre på, at det ikke kan misforstås ved en ondsindet læsning. Resultatet bliver åbenbart – og det er nok også hensigten – at denne årelange politiaktion skræmmer mennesker i tusindvis væk fra at være klienter på mit kontor.

- 2) Lørdag den 25. november 1972 offentliggjorde statens øverste skatteligningsembedsmand gennem regeringsdagbladet Aktuelt og straks derefter i alle massemedier, at aftaler, som jeg havde formidlet for et større antal klienter – i første omgang opregnedes 103 navne – skulle være oprettet på skrømt og altså være fiktive. Noget sådant kan selvsagt alene fastslås, hvis man enten har papirer, som indeholder reverserklæringer, eller hvis man fra folk, der har været med til fiktive proformaforpligtelser, skulle have udtalelser til støtte for, at der ikke var tale om fuldgyldige retshandler overensstemmende med aftalernes egne umiddelbare indhold. Der manglede imidlertid totalt sådanne bevismidler, og selv om forfølgelsen efterhånden er udvidet til ca. 20.000 klienter med millionvis af aftaler, der angiveligt skulle være fiktive, er der til dato ikke fremkommet ét eneste direkte bevis for fiktiviteten. Ikke én eneste af de 20.000 har benægtet at have samtykket i at indgå egentlige aftaler. Ikke én eneste af dem har – trods stærkt presset dertil af skattevæsen og politi – turdet hævde, at der var underhåndsaftaler om, at det, som udadtil blev angivet som bindende aftaler, indadtil skulle være oprettet på skrømt. Alligevel har myndighederne i den mellemliggende periode – altså i henvend seks år – fastholdt deres åbenbart forrykte fiktionsteori. Dette har medført enormt store skadevirkninger for hundredvis af danskere, der har sluttet op omkring mig.
- 3) I perioden siden 16. januar 1973 har de danske skattemyndigheder indkaldt snevevis af mine klienter til møder og under disse truet klienterne til at falde mig i ryggen. Myndighederne – såvel indenfor

skattevæsen som i anklagemyndighed og domstole – har til stadighed efter 30. januar 1971 behandlet mine klienter som blotte skakbrikker i statsmagtens spil mod mig. Hverken den ene eller den anden vej er klienterne behandlet korrekt efter loven, men udelukkende blevet kostet med til at tjene det for myndighederne altoverordnede forhold, at slå mig ud og komme min person til livs.

Eksempelvis kan anføres, at statsmagten har gennemtvunget, at klienterne skal udtale sig under vidneansvar. Hvis myndighederne virkelig troede på deres til tilfældet opfundne fiktionspostulat, er det åbenbart, at klienterne ville vide, at der var disponeret fiktivt og proforma – og at de derfor måtte gives en sigtets retigheder. At dette ikke er sket, er et af de mange ukorrekte forhold fra myndighedernes side, som beviser, at det ikke er en legitim straffesag, man har givet sig ud i, men et misbrug af straffeprocessens former for at slagte den person, hvis samfundskritik er myndighederne så ubehagelig.

- 4) I begyndelsen af maj 1973 bestemte Anker Jørgensens justitsminister, at jeg ikke måtte behandle eksekutordødsboer. Uafbrudt siden har regeringen holdt mig ude fra dette for en dansk advokatvirksomhed særdeles betydningsfulde erhvervsområde.
- 5) Den 7. juni 1973 meddelte det øverste danske skatteligningsorgan – det af topfolk i de gamle politiske partier dominerede ligningsråd – at man tilsidesatte dispositioner, som jeg havde formidlet, uden at man på forhånd var villig til at give mig adgang til sagernes bilag, og uden at jeg kunne få adgang til mundtligt eller skriftligt at fremføre mine klienters synspunkter.
- 6) Den 3. december 1973 søgte daværende justitsminister Karl Hjortnæs gennem politiet at gennemføre en beslaglæggelsesaktion mod mit advokatkontor. Ganske klart for at opnå, at den følgende dags aviser, fjernsyn og radio skulle være domineret af meddelelser herom, hvorved oplyses, at der den 4. december 1973 som foran anført var almindeligt folketingsvalg i Danmark.